

18 juni 2014

Jona Lendering, auteur

Alexander de Grote

De ondergang van het Perzische reik.

Citaat Bldz. 162

Tijdens zijn reis naar het oosten opende **Darius III** onderhandelingen met Alexander. Zoals gezegd bood hij hem in december 333 v.Chr. een onmetelijke losprijs voor de koninklijke familie en suggereerde hij, zonder territoriale concessies te doen, een gelijkwaardig bondgenootschap. Het was een opmerkelijk gul aanbod voor een **Perzische koning**.

Ahuramazda (wijze heer) die 'deze Aarde had geschapen, de Hemel daarboven had geschapen, de mensen had geschapen, het geluk van de mensen had geschapen en Darius tot hun koning had gemaakt', had dat koningschap bedoeld als heerschappij over de gehele mensheid. In theorie had de koning der koningen geen gelijke, maar Darius was een realist. **Einde citaat**

Citaat bldz.179

De Babyloniërs, of althans degenen die de ons bekende teksten schreven, verwachten dat een goede koning zorgdroeg voor de tempels, in het bijzonder die van de oppergod **Marduk**, de Esaglia (het huis dat zich verheft).

Deze godheid was zo eerbiedwaardig dat de Babyloniërs zijn naam niet uitspraken, maar hem in plaats daarvan aanduiden als '**Bel**' (heer).

Hij had de kosmos geschapen.

Bel, wiens naam ze vertalen, met 'Zeus', doorkliefde de duisternis en scheidde hemel en aarde. En hij gaf alles in de kosmos zijn plaats. Maar de dieren verdroegen de kracht van het licht niet en kwamen om. Toen **Bel** zag dat het land woest en ledig was, beval hij een van de goden hem het hoofd af te snijden, aarde met zijn wegstromende bloed te kneden en mensen te vormen en dieren, die de lucht konden verdragen. **Einde citaat**

Jona Lendering

ALEXANDER

DE GROTE

*De ondergang van
het Perzische rijk*

ATHENAEUM—POLAK

& VAN GENNEP

Citaat 'In den beginne was er een god van stammen. Iedere stam had zijn eigen god met de daarbij horende erediensten. Wisten ze omstreeks het begin van de jaartelling in het Midden Oosten dat in Midden- en Zuid-Amerika de Inca's en de Maya's een God hadden? Er was niet een universeel godsbeeld: de god als wereldverlosser. Wat is een god?' einde citaat

Het antwoord, dat **Joseph Campbell (1904–1987)** zelf geeft, begrijp ik:

'Een god is een verpersoonlijking van **een motiverende kracht** of stelsel van waarden, aanwezig in het menselijk leven. De eerbied van god met behulp van legenden en rituelen schiep een bindende morele kracht tussen de leden van de stam.'

Beste Koos, Gouka

Het christendom is niet ouder dan, zeg, 2000 jaar.

De wijsgeer Aristoteles (384-322 v.chr.) is , naar mijn beste weten, de eerste die een **definitie** gaf van een **definitie**. **Laten wij we een definitie geven van een vis.**

- A) Allereerst moet men het genus proximum (vert. Het dichtstbijzijnde soort) bepalen. **Een vis is een dier**
- B) Daarna met de **attributen** (kenmerken) een nadere duiding geven. Een vis is een dier dat zwemt. Een zeehond, een walvis, een kikker? Fout ! dat zijn geen vissen. Een dier dat zwemt met vinnen? De zeehond en walvis hebben vinnen? Een dier dat voornamelijk onderwater zwemt. De walvis is geen vis, maar zwemt wel voornamelijk onderwater.
- C) Om de vis te definiëren moet met meerdere kenmerken opsommen om het te onderscheiden van andere diersoorten (genus proximum) als je niet direct tot de essentie komt.

Een vis is een dier dat onderwater zwemt met kieuwen voor de ademhaling:

http://www.schooltv.nl/no_cache/video/crid/20050614_duiken01/

Dit ter inleiding.

Je zei bij ons bezoek aan de Nicolaaskerk in Amsterdam dat jij gelovig bent opgevoed, maar dat je heden ten dage niet meer gemotiveerd wordt door het geloof.

Toch heeft het godsbegrip een belangrijke stempel gedrukt op de westerse samenleving als je de vele kerken constateert die gebouwd zijn. De architectuur en schilderkunst en beeldhouwkunst heeft het in grote mate beïnvloed. Vraag maar eens aan derden een definitie van het begrip God te geven?

Misschien krijg je als antwoord: God is naaste liefde (de gever of de ontvanger van die liefde?) en God is een vergevingsgezinde abstractie.

Wat zou, in de geest van Aristoteles, het genus proximum (nu maar vert. 'het meest dichtstbijzijnde beginsel/leefregel') ?

Ik zelf vond in de definitie van Joseph Campbell voor mijzelf het 'genus proximum' van de definitie van God: **een motiverende kracht**.

Niet iedere motiverende kracht kan God personifiëren (de motiverende kracht van het Nederlands elftal om de wereldcup te winnen kan niet God definiëren), neen, het moet als attribuut **een bindende morele kracht** bezitten voor een groep mensen (een gemeenschap).

Het is nu ook duidelijk dat de verschillende religies zich onverzoenlijk tegenover elkaar kunnen verzetten omdat zij door verschillende bindende morele krachten bepaald worden.

De Sunnis zijn er van overtuigd dat de beste Sjiiet een dode Sjiiet is en omgekeerd.

De tiengeboden zijn natuurweten, die o.a. geïncorporeerd zijn in het Christelijk geloof en die men ook terug kan vinden in de Romeinse Rechtsregels, waarop onze Nederlandse wetgeving op gestoeld is. Een voorbeeld: ieder het zijne' (Latijn: Sum cuique)

De 10 geboden heeft voor mij een bindende morele kracht.

Hoe atheïstisch ben ik? Ik bezoek graag kerken als cultuur uitingen.

Levend in de hedendaagse westerse beschaving ben ik schatplichtig aan het geloof omdat de samenleving waarin wij leven over de eeuwen mede door het geloof bepaald is. Ter illustratie de zeer gelovige J.S.Bach heeft muziek nagelaten waar ik graag naar luister. Nu weet je dat ook van mij.

Jullie bezoek aan de schuilkerk 'Onze lieve Heer op solder' in Amsterdam op 18 juni 2014 is een passend illustratie bij mijn overdenking van het godsbegrip.

Veel groeten van ons beiden aan jullie beiden, Adriaan